

פתוח אליהו

פתח אליהו ואמר:

פתח אליהו ואמר:

ריבון העולמים, שאתה הוא אחד ולא בחשבון. אתה הוא עליון על כל העליונים, סתום על כל סתומים, אין מחשבה תופסת בך כלל. אתה הוא שהוצאת עשרה תיקונים הנקראים עשר ספירות, להנהיג בהם עולמות סתומים שאינם מתגלים ועולמות נגלים, ובהם התכסית מבני אדם. ואתה הוא הקושר אותם ומייחד אותם. ובגלל שאתה פנימיותם, כל המפריש אחד מן החברים מאותם העשר ספירות, יחשב לו כאילו הפריש בך. כל מי שמפריש ספירה מחברתה, נחשב לו כאילו מפריש אותך.

ואלו עשר הספירות, משתלשלות כסדרן: אחת ארוכה, ואחת קצרה, ואחת בינונית. ואתה הוא שמנהיג אותם, ואין מי שינהיג אותך, לא למעלה, לא למטה ולא משום צד. לבושים הכנת להם, מהם פורחות נשמות לבני אדם, וכמה גופים הכנת להם שנקראים גוף לגבי הלבושים המכסים עליהם ונקראים בתיקונם כך: חסד – זרוע ימין, גבורה – זרוע שמאל, תפארת – הגוף. נצח והוד – שתי שוקיים, יסוד – סיום הגוף, אות ברית קודש. מלכות – פה, תורה שבעל פה היא נקראת. חכמה – המוח, והוא פנימיות המחשבה. בינה – היא הלב, ובה הלב מבין. ועל שני אלו כתוב "הנסתרת לה' אלהינו." כתר עליון הוא, והוא כתר מלכות, ועליו נאמר – "מגיד מראשית אחרית", והיינו תפילין של ראש. בפנימיות הוא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, והוא בדרך אצילות, המשקה את האילן בזרועותיו וענפיו, כמים המשקים לאילן ומתגדלים אותו בהשקיה זו.

ריבון העולמים, אתה הוא עילת העילות וסיבת הסיבות, המשקה לאילן בנביעה, והנביעה הזו היא כנשמה לגוף, שהיא החיים לגוף. ואין לך דמיון ולא דמות, לא פנימיות ולא בחיצוניות. ובראת שמים וארץ, והוצאת מהם שמש ולבנה וכוכבים ומזלות. ובארץ אילנות, ודשאים, וגן עדן, ועשבים, וחיות, עופות, ודגים, ובהמות, ובני אדם, שידעו את העליונים, ואיך יתנהגו בהם העליונים ותחתונים, ואיך ידעו מהעליונים ומהתחתונים, ואין מי שידוע בך כלל.

רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחשבון. אנת הוא עלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין לית מחשבה תפיסא בך כלל. אנת הוא דאפקת עשר תקונין וקרין לון עשר ספירן לאנהגא בהון עלמין סתימין דלא אתגלין ועלמין דאתגלין. ובהון אתכפיאת מבני נשא. ואנת הוא דקשיר לון ומיחד לון. ובגין דאנת מלגאו כל מאן דאפריש חד מן חבריה מאלין עשר אתחשיב ליה פאלו אפריש בך. ואלין עשר ספירן אנון אזלין כסדרן חד אריף וחד קצר וחד בינוני. ואנת הוא דאנהיג לון. ולית מאן דאנהיג לך לא לעילא ולא לתתא ולא מפל סטרא. לבושיין תקנת לון דמניהו פרחין נשמתין לבני נשא. וכמה גופין תקנת לון דאתקריאו גופא לגבי לבושיין דמכסין עליהון ואתקריאו בתקונא דא. חסד דרועא ימינא. גבורה דרועא שמאלא. תפארת גופא. נצח והוד תרין שוקין. יסוד סיימא דגופא אות ברית קדש. מלכות פה תורה שבעל פה קרינן לה. חכמה מוחא איה מחשבה מלגאו. בינה לבא ובה הלב מבין. ועל אלין תרין פתיב הנסתרות לה' אלהינו. כתר עליון איהו כתר מלכות. ועליה אתמר מגיד מראשית אחרית. ואיהו קרקפתא דתפלי. מלגאו איהו אות יו"ד אות ה"א אות וא"ו אות ה"א דאיהו ארח אצילות. איהו שקיו דאילנא בדרועוי וענפוי. כמאי דאשקי לאילנא ואתרבי בההוא שקיו.

רבון עלמין אנת הוא עלת העלות וסבת הסבות דאשקי לאילנא בההוא נביעו. וההוא נביעו איהו כנשמתא לגופא דאיהו חיים לגופא. ובך לית דמיון ולית דייקנא (דגופא) מפל מה דלגאו ולבר. ובראת שמאי וארעא. ואפקת מנהון שמשא וסיקרא וכוכביא ומזלי. ובארעא אילנין ודשאין וגנתא דעדן ועשבין וחיין ועופין ונונין ובעירין ובני נשא. לאשתמודעא בהון עלאין ואיך יתנהגון בהון עלאין ותתאין. ואיך אשתמודען מעלאי ותתאין ולית דידיע בך כלל. ובר מנד לית יחודא בעלאי ותתאין. ואנת אשתמודע אדון על פלא. וכל ספירן כל חד אית ליה שם ידיע.

פתוח אליהו

וּבְהוֹן אֶתְקִרְיָאוּ מְלֹאכֵיָא. וְאַנְתָּ לִית לְךָ שֵׁם יְדִיעַ דְּאַנְתָּ הוּא מְמַלָּא כָּל שְׁמֵהּ וְאַנְתָּ הוּא שְׁלִימוּ דְכָלְהוּ. וְכִד אַנְתָּ תִסְתַּלַּק מִנְהוֹן. אֲשֶׁתְּאַרוּ בְּלֵהוּ שְׁמֵהּ בְּגוּפָא בְּלֵא נִשְׁמַתָּא.

וְחוּץ מִמֶּךָ אֵין יַחִיד בְּעֲלִיוֹנִים וּבַתְּחַתּוֹנִים, וְאַתָּה הוּא עֵילַת הַכֹּל וְאֲדוֹן עַל הַכֹּל, וְלִכֹּל סְפִירָה יֵשׁ שֵׁם יְדוּעַ, וּבֵה נִקְרָאִים הַמְּלֹאכִים, וְלֶךְ אֵין שֵׁם יְדוּעַ, שְׂאֵתָה הוּא מְמַלָּא כָּל הַשְּׁמוֹת, וְאַתָּה הוּא הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל כּוֹלֵם. וְכֹאֲשֶׁר אֵתָה מִסְתַּלַּק מֵהֶם, יִישְׂאָרוּ כָּל הַשְּׁמוֹת כְּגוֹף לֵלֵא נִשְׁמָה.

אֲנְתָּ חֲכִים וְלֵאוּ בְּחֻכְמָה יְדִיעָא. אַנְתָּ הוּא מִבִּין וְלֵאוּ מִבִּינָה יְדִיעָא. לִית לְךָ אֲתֵר יְדִיעָא. אֲלֵא לְאַשְׁתְּמוּדְעָא תְּקַפְּךָ וְחִילְךָ לְבִנֵי נְשָׂא. וְלֵאֲחֻזָּאָה לֹון אֵיךְ אֵתְנֵהִיג עַלְמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי דְאַיְנוּן צְדַק וּמְשֻׁפֵּט כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוֹן דְּבִנֵי נְשָׂא.

דִּין אֵיהוּ גְבוּרָה. מְשֻׁפֵּט עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא. צְדַק מְלֻכוּתָא קְדִישָׁא מֵאַזְנֵי צְדַק תְּרִין סְמְכֵי קְשׁוּט. הֵין צְדַק אוֹת בְּרִית. כָּלֵא לְאַחֻזָּאָה אֵיךְ אֵתְנֵהִיג עַלְמָא. אֲבָל לֵאוּ דְאֵית לְךָ צְדַק יְדִיעָא דְאֵיהוּ דִּין. וְלֵאוּ מְשֻׁפֵּט יְדִיעָא דְאֵיהוּ רַחֲמֵי. וְלֵאוּ מְכָל אֵלִין מִדּוֹת כָּלֵל. קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן מְלִין עַל יְדֶךָ. דְּהָא רְשׁוּתָא אֵית לְךָ לְגַלְיָאָה רִזִּין טְמִירִין עַל יְדֶךָ מַה דְּלֵא אֵתְיֵהִיב רְשׁוֹ לְגַלְיָאָה לְשׁוּם בְּרַשׁ עַד כְּעוֹן.

דִּין – הוּא גְבוּרָה מְשֻׁפֵּט – עֲמוּדָא אֵמְצַעִי צְדַק – מְלֻכוּתָא קְדוּשָׁה. מֵאַזְנֵי צְדַק – שְׁנֵי עֲמוּדֵי הָאֵמֶת.

דִּין אֵיהוּ גְבוּרָה. מְשֻׁפֵּט עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא. צְדַק מְלֻכוּתָא קְדִישָׁא מֵאַזְנֵי צְדַק תְּרִין סְמְכֵי קְשׁוּט. הֵין צְדַק אוֹת בְּרִית. כָּלֵא לְאַחֻזָּאָה אֵיךְ אֵתְנֵהִיג עַלְמָא. אֲבָל לֵאוּ דְאֵית לְךָ צְדַק יְדִיעָא דְאֵיהוּ דִּין. וְלֵאוּ מְשֻׁפֵּט יְדִיעָא דְאֵיהוּ רַחֲמֵי. וְלֵאוּ מְכָל אֵלִין מִדּוֹת כָּלֵל. קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן מְלִין עַל יְדֶךָ. דְּהָא רְשׁוּתָא אֵית לְךָ לְגַלְיָאָה רִזִּין טְמִירִין עַל יְדֶךָ מַה דְּלֵא אֵתְיֵהִיב רְשׁוֹ לְגַלְיָאָה לְשׁוּם בְּרַשׁ עַד כְּעוֹן.

הֵין צְדַק – אוֹת בְּרִית קוּדֵשׁ. כּוֹלֵם לְהֵרָאוֹת אֵיךְ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם, אֲבָל אֵין לְךָ צְדַק יְדוּעַ – שְׁהוּא דִּין, וְלֵאוּ מְשֻׁפֵּט יְדוּעַ – שְׁהוּא רַחֲמִים, וְלֵאוּ מְכָל הַמִּידוֹת כָּלֵל. קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְיִתְחַדְּשׁוּ דִיבּוּרִים עַל יְדֶךָ, שְׁהֵרְשׁוֹת נִיתְנָה לְךָ לְגַלוֹת סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים עַל יְדֶךָ, מַה שְׁלֵא נִיתְן רְשׁוֹת לְגַלוֹת לְשׁוּם אָדָם עַד כַּה.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פִּתַּח וְאָמַר: לְךָ ה' הַגְּדִלָה וְהַגְּבוּרָה וְכוּ'. עַלְאֵין שְׁמַעוֹ אֲנוּן דְּמִיכִין דְּחִבְרוּן וְרַעִיָא מְהֵימְנָא אֵתְעֵרוּ מִשְׁנַתְכוֹן. הִקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עַפְרָא. אֵלִין אֲנוּן צְדִיקָא דְאַנוּן מְסֻטְרָא דְהָהוּא דְאַתְמַר בְּהָ אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר. וְלֵאוּ אֲנוּן מֵתִים. וּבְגִין דָּא אֵתְמַר בְּהוֹן הִקִּיצוּ וְרַנְנוּ וְכוּ'.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן, פִּתַּח וְאָמַר: "לְךָ ה' הַגְּדִלָה וְהַגְּבוּרָה" וְכוּ'. 'עֲלִיוֹנִים שְׁמַעוּ! אֵתֵם הַטְּמוּנִים בְּחִבְרוּן וְהֵרֹעָה הַנְּאֻמָּן, הַתְּעוּרְרוּ מִשְׁנַתְכֶם! "הִקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עַפְרָא" אֵלוּ הַצְּדִיקִים הֵלְלוּ מִצַּד שְׁנֵאֵמַר בְּהֵם "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר, "וְאֵין הֵם מֵתִים, וּמִפְּנֵי זֶה נֵאֻמַר בְּהֵם "הִקִּיצוּ וְרַנְנוּ" וְכוּ'.

רַעִיָא מְהֵימְנָא אַנְתָּ וְאַבְהֵן הִקִּיצוּ וְרַנְנוּ לְאַתְעֵרוּתָא דְשְׂכִינְתָא דְאֵיהִי יִשְׁנָה בְּגִלוּתָא. דְּעַד כְּעוֹן צְדִיקָא כְּלָהוּ דְּמִיכִין וְשְׁנַתָּא בְּחוּרֵיהוֹן. מִיַּד יְהִיבַת שְׂכִינְתָא תְּלַת קְלִין לְגַבִּי רַעִיָא מְהֵימְנָא וְיִימָא לֵיהּ:

הֵרֹעָה הַנְּאֻמָּן, אֵתָה וְהָאֲבוֹת הִקִּיצוּ וְרַנְנוּ לְהַתְעוּרְרוֹת הַשְּׂכִינָה, שְׁהֵיא יִשְׁנָה בְּגִלוֹת, שְׁעַד עֵתָה הַצְּדִיקִים כּוֹלֵם טְמוּנִים וְיִשְׁנִים בְּקַבְרֵיהֶם. מִיַּד מְבִיאָה הַשְּׂכִינָה שְׁלוּשָׁה קוֹלוֹת לְרֹעָה הַנְּאֻמָּן וְאֵמַרָה לוֹ: קוּם הֵרֹעָה הַנְּאֻמָּן, שְׁעֵלִיךְ נֵאֻמַר "קוּל דְּוָדִי דּוּפְק" אֵצְלֵי בְּאַרְבַּע הָאוֹתוּיֹת שְׁלוֹ, וְאֵמַר בְּהֵם "פִּתְחֵי לִי אֲחֻתֵי רַעִיָתִי יוֹנְתֵי תְּמַתִּי" שְׁהֵרִי תֵם עוֹוֹנְךָ בַת צִיּוֹן, לֵא יוֹסֵף לְהַגְלוֹתְךָ. "שְׂרַאשִׁי נְמַלָּא טָל", מַהוּ נְמַלָּא טָל? אֵלֵא אֵמַר הַקְּב"ה: אֵת חֲשַׁבַת שְׁמִיּוֹם שְׁנַחֲרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁעֵלִיתִי לְבֵיתִי שְׁלִי וְנִכְנַסְתִּי לְיִשׁוּבִי? לֵא כִךְ הוּא, שְׁלֵא אֵעֵלָה כָּל זְמַן שְׂאֵת בְּגִלוֹת, וְהֵרִי לְךָ סִימָן "שְׂרַאשִׁי נְמַלָּא טָל":

קוּם רַעִיָא מְהֵימְנָא – דְּהָא עַלְךָ אֵתְמַר קוּל דְּוָדִי דּוּפְק לְגַבְאֵי בְּאַרְבַּע אֲתוֹן דִּילֵיהּ. וְיִימָא בְּהוֹן פִּתְחֵי לִי אֲחֻתֵי רַעִיָתִי יוֹנְתֵי תְּמַתִּי. דְּהָא תֵם עוֹוֹנְךָ בַת צִיּוֹן לֵא יוֹסֵף לְהַגְלוֹתְךָ. שְׂרַאשִׁי נְמַלָּא טָל. מַאי נְמַלָּא טָל? – אֵלֵא אֵמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אַנְתָּ חֲשַׁבַת דְּמִיּוּמָא דְאַתְחַרְבֵּי בִי מְקַדְּשָׁא דְעֵאלְנָא בְּבֵיתָא דִּילִי וְעֵאלְנָא בְּיִשׁוּבָא, לֵאוּ הִכִּי, דְּלֵא עֵאלְנָא כָּל זְמַנָּא דְאַנְתָּ בְּגִלוּתָא. הֵרִי לְךָ סִימָנָא: שְׂרַאשִׁי נְמַלָּא טָל, ה"א שְׂכִינְתָא בְּגִלוּתָא. שְׁלִימוּ דִילָהּ וְחִיִּים דִּילָהּ אֵיהוּ טָל.

פתוח אליהו

וְדָא אֵיהוּ אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת וָאו"ו אוֹת ה"א
אֵיהי שְׂכִינְתָא דְלֵא מְחַשְׁבֵּן ט"ל, אֶלָּא אוֹת יו"ד אוֹת
ה"א וָאוֹת וָאו"ו דְסֻלְיָקוּ אֶתְּוֹן לְחַשְׁבֵּן ט"ל. דְאֵיהי
מְלֵיא לְשְׂכִינְתָא מְנַבְיעוּ דְכָל מְקוֹרֵין עֲלָאִין.
ה"א - (אחרונה) היא השכינה בגלות.
השלמות והחיים שלה הוא ט"ל, היינו: יו"ד ה"א וָאו"ו
וה"א (אחרונה) היא השכינה שלא מחשבון ט"ל.
אלא יו"ד ה"א וָאו"ו, שעולות האותיות בחשבון ל ט"ל
שהוא ממלא את השכינה - מנביעת כל המקורות
העליונים.

מיד קם הרועה הנאמן והאבות הקדושים עמו.

מיד קם רְעֵיא מְהִימְנָא וְאַבְהֵן קְדִישֵׁין עֲמִיה
עד כאן רזא דיחודא.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן

מקור התרגום ללשון קודש:

https://he.wikipedia.org/wiki/%D7%A4%D7%AA%D7%99%D7%97%D7%AA_%D7%90%D7%9C%D7%99%D7%94%D7%95_%D7%94%D7%A0%D7%91%D7%99%D7%90